

نمایشگاه نقاشی‌ها و مجسمه‌های برنزی عبدالحمید قدیریان با عنوان «نور هدی نور حسین(ع) است و بس» در فرهنگسرای نیاوران افتتاح شد.

نمایشگاه نور هدی نور حسین(ع) است و بس در برگردنه ۴۸ تابلوی نقاشی و شش مجسمه برنزی است که با مضامین دینی کار شده‌اند. همچنین روز گذشته در افتتاحیه این مراسم، کتاب «همپای نور» قدیریان که یک آرت‌بوک با

افتتاح نمایشگاه

«نور هدی

نور حسین (ع) ...»

موضوع نمایشگاه‌های «آسمان حسین» و «همپای نور» است با سخنرانی دکتر شاه‌حسینی و عبدالحمید قدیریان و با شعرخوانی محمدمهدی سیار رونمایی شد.

این هنرمند در این کتاب کوشیده سیر تکوین، تکامل و به‌تصویرکشیدن این مجموعه‌ها را در کنار نوع نگاه که از کودکی دنبال می‌کرده، بررسی و در مقابل دیده علاقه‌مندان به هنر قرار دهد. در این مجموعه آثار نگاهی

گفت‌وگوی «جام‌جم» با حسین محجوبی، نقاش و معمار در روزهای اضطرار هوا

نقاش معترض به تخریب طبیعت و هوای آلوده

محمدحیدری
گروه فرهنگ‌و هنر

هستند و آواز می‌خوانند و درختان سربه فلک کشیده، مقابل نگاه مان قرار می‌گیرد. به او نقاش بهشت می‌گویند. بهشتی که او در نقاشی‌ها برای ما به تصویر می‌کشد، همان است که خداوند در قرآن به انسان وعده داده است. قلب این هنرمند ۹۲ ساله هنوز هم برای طبیعت می‌تپد و دل پری دارد از زندگی ماشینی و بلایی که انسان بر سر طبیعت و آسمان می‌آورد. به اعتقاد او، هوای آلوده‌ای که این روزها مهمان آسمان شهرها شده و طبیعتی که هر روز درحال از بین رفتن است، محصول زندگی ماشینی است و انسان اولین قربانی آن است. با این هنرمند برجسته کشور درباره پیوند هنر و طبیعت و آثاری که از طبیعت خلق کرده و همچنین متوجه کردن مردم به حفظ میراث گرانبهای محیط‌زیست از دریچه آثار هنرمندان گفت‌وگویی انجام داده‌ایم.

[۱] چرا بیشترین موضوع نقاشی‌ها و آثار شما طبیعت است؟

در پائیز ۹۲ سالگی خبری از هوای پاک و طبیعت زیبایی که هم‌سن و سال‌های من به خاطر دارند، نیست. روزهایی که آسمان آبی، چترش را بر سر تهران باز می‌کرد و همه از هوای تمیز و باغ‌های سرسبز تهران لذت می‌بردیم. ۷۱ سال است که هر روز آسمان تهران را می‌بینم. انگار آسمان هر سال بیشتر از سال‌های قبل دلش از انسان می‌گیرد. انسانی که با دست خودش و زندگی ماشینی طبیعت و آسمان پاک را از بین می‌برد و اولین قربانی از بین رفتن طبیعت، خودش است. فضای کار آثار نقاشی‌ام طبیعت است و سوره طبیعت بیشترین نمود عینی را در کارهای من دارد. در نقاشی‌های من طبیعت مثل بهشت است. جایی که خارج از آن جهنم است و اگر طبیعت نباشد، زندگی برای همه ما جهنم خواهد شد. طبیعت بخشی از خلقت زیبای خداوند است که طی سال‌ها در نقاشی‌هایم تلاش کرده‌ام این زیبایی را به تصویر بکشم. همیشه با خودم می‌گویم که آسمان و طبیعت چه بود و الان چه شده است؟ متأسفانه چه بخواهیم و چه نخواهیم، فاجعه بزرگی رخ داده و زندگی ماشینی شهر را تسخیر کرده است. تردد میلیون‌ها موتورسیکلت و سوخت‌های فسیلی، فاجعه‌ای است که هر روز بیشتر می‌شود. احساس می‌کنم زمین در حال خفه شدن

است و برای همین در بیشتر آثارم نسبت به این موضوع با زبان نقاشی اعتراض می‌کنم.

[۲] نگاه شما به طبیعت و تلاش شما برای حفظ محیط‌زیست از کجا سرچشمه می‌گیرد؟

نگاه من به طبیعت از زادگاهم لاهیجان سرچشمه می‌گیرد. جایی که سرسبز، با هوای پاک و طبیعت زیبا و مسحورکننده‌اش. جایی که وقتی چشم باز می‌کردیم، همه‌جا را سرسبز و آسمان را آبی می‌دیدم. جایی که پرنده‌ها آوازی می‌خوانند، برای خودلانه درست می‌کنند و تخم می‌گذارند، نشان از بکر بودن طبیعت آن منطقه دارد. گرچه هنوز هم طبیعت این شهر و شمال کشور زیبا است. آن روزها خبری از زندگی ماشینی نبود. در همین تهران هم باغ‌های سرسبز زیادی وجود داشت که هوای تهران را تصفیه می‌کرد و اکسیژن خالص در هوا بود. در هر محله چند باغ بزرگ وجود داشت و خبری از آسمانخراش نبود!ام‌کم‌کم این باغ‌ها جای خود را به برج و آپارتمان و هوای پاک هم جایش را به آلودگی و دود داد. در نقاشی‌هایم به انسان اعتراض می‌کنم؛ به او که اشرف مخلوقات است. اعتراض می‌کنم که چرا با از بین بردن طبیعت و هوای پاک دست به خودکشی می‌زند و این همه موجود زنده را از بین می‌برد. این حق انسانی که اشرف مخلوقات است، نیست. با این

نقاش رویای بهشت

استاد حسین محجوبی در سال ۱۳۹۶ در لاهیجان به دنیا آمد و از نوجوانی به نقاشی روی آورد. در سال ۱۳۲۹ بر اثر یک اتفاق، به کمک دکتر محمدعلی مجتهدی برای ادامه تحصیلات متوسطه به دبیرستان البرز تهران رفت و سال ۱۳۳۸ در رشته نقاشی از دانشکده هنرهای زیبا فارغ‌التحصیل شد. وی همزمان در رشته معماری هم به تحصیل پرداخت. از جمله کارهای ماندگار او در زمینه معماری؛ طراحی و ساخت پارک ساعی تهران در سال ۱۳۴۲ و نظارت بر اجرای ساخت پارک‌های ملت، نیاوران، لاله، جمشیدیه، شفق، خزانه و همچنین اولین پارک‌های کویری ایران است. او در سال ۱۳۵۳ خانه محجوبی را تأسیس کرد. محجوبی با بیش از ۹۰ نمایشگاه اختصاصی و شرکت در صدها نمایشگاه گروهی در ایران و سایر کشورها از پرکارترین هنرمندان بررسhte و صاحب سبک است. او را با تصویر درختان بالنده، اسب‌های آزاد و پله در طبیعت و سقف‌های سفالپوش شمال ایران می‌شناسند. محجوبی با ساده کردن طبیعت و تماشای منظری که دیگران به‌سادگی از کنار آن می‌گذرند، جهانی می‌سازد که از آن خود اوست. در گرایش نقاشان ایرانی به بازنمایی درخت و طبیعت، حسین محجوبی جایگاه ویژه‌ای دارد. او در نقاشی طبیعت تلاش می‌کند تا به انسان برای تخریب طبیعت و هوای پاک اعتراض کند.

نوع موضوع عاشورا مطرح شده که رسیدن به آن سیری تکوینی داشته است. کتاب همپای نور را حوزه هنری منتشر کرده است.

نمایشگاه انفرادی «نور خدا نور حسین(ع) است و بس» از ۱۷ دی تا ۷ بهمن ماه ۱۴۰۱ هر روز از ساعت ۱۰ تا ۱۸ و روزهای تعطیل از ساعت ۱۴ تا ۱۸ را نگرارخانه اصلی فرهنگسرای نیاوران میزبان علاقه‌مندان و هنردوستان است.

نگاره حاج قاسم، در برج آزادی

همه رشد ماشینی به کجا می‌خواهیم برویم. این سبک زندگی ماشینی درست نیست و البته چاره‌ای هم نیست، چون خواسته با ناخواسته وارد زندگی ماشینی می‌شویم. اگر گذر ثان به بازار تهران بيفتد، می‌بینید که چقدر موتورسیکلت دود را تردد می‌کند.

[۱] در آثار شما درخت نقش اصلی دارد. چرا درخت این قدر برای شما مهم است؟

این‌که چرا در بیشتر نقاشی‌ها عنصر درخت را بلند می‌کشم به این دلیل است که درخت سمبل حیات است و هرچقدر که تصور کنید، خداوند به درخت زیبایی و حیات داده و درخت سمبل انرژی است. اگر همه پیشرفت‌های انسان در طول تاریخ را بررسی کنیم، می‌بینیم که در همه ادوار درخت جایگاه ویژه‌ای داشته است. درخت یک موجود زنده دوست‌داشتنی است. به همین دلیل در همه نقاشی‌هایم درختان صنوبر و تبریزی ظریف و نازک را به تصویر کشیده‌ام. سعی کرده‌ام تا در نقاشی‌ها پاکی، زیبایی و عشق به هستی را به تصویر بکشم. به همین دلیل در آثار من بیشتر طبیعت و درخت محور اصلی هستند و به نوعی نفی تخریب طبیعت را نشان دادم. در بعضی از تابلوهای نقاشی چند راس اسب را کنار هم کشیدم. می‌خواهم این مضمون را نشان دهم که چرا اسب‌ها از صحنه زندگی مردم خارج شدند. متأسفانه انسان در مسیری افتاده که راه برگشت ندارد. ۵۰ سال است که نقاشی طبیعت می‌کنم و در همه آثار من، محیط‌زیست و طبیعت در اولویت قرار داشته و هنوز هم دارند. در طبیعت هر موجود زنده‌ای که می‌بینم به تصویر می‌کشم، موجوداتی که زندگی‌شان به درخت، گل و گیاه وابسته است. تنوع گیاهان در طبیعت چیزی است که از چشم نقاش‌های طبیعت پنهان نمی‌ماند و من هم در آثارم همه اینها را به‌تصویر کشیده‌ام. هرچه بهترین در دنیا است، خداوند به گل و گیاه داده و برای همین درخت همیشه مقدس است. در تقویم ایرانیان ۲۸ اسفند روز درختکاری است و این نشان از اهمیت درخت در زندگی انسان‌ها و مقدس بودن آن دارد.

نگاره حاج قاسم، در برج آزادی

در همین تهران باغ‌های فراوان با درختان چنار و سرو وجود داشت اما دیگر خبری از این باغ‌ها و محله‌های تمیز نیست. معماری و شهرسازی هم داستان خودش را دارد. اگر از بالای برج میلاد به تهران نگاه کنید، شهری زیبا با ساختمان‌های مختلف می‌بینید اما وقتی پایین می‌آیید با یک شهر رشت و بی‌قواره مواجه می‌شوید. ترافیک هم بر رشتی شهر افزوده است. امروز برای انجام یک کار کوچک در نقطه‌ای از شهر باید ساعت‌ها در ترافیک بمانید و بخش زیادی از زندگی‌مان در همین ترافیک‌ها و شلوغی‌ها تلف می‌شود.

[۲] هنرمندان تجسمی چقدر می‌توانند در جلب توجه مردم نسبت به طبیعت و پیشگیری از تخریب آن نقش داشته باشند؟

هنرمندان تجسمی می‌توانند نقش مهمی در نشان دادن تبعات از بین رفتن طبیعت و آلودگی هوا داشته باشند. البته چند نفر از هنرمندان تجسمی آثاری در اعتراض به وضعیت تخریب محیط‌زیست و آلودگی طبیعت و هوا خلق کرده‌اند هرچند به نظر من کار از کار گذشته است و فقط با چند اثر هنری نمی‌توان نگاه‌ها را به نابودی طبیعت و آسمان جلب کرد. همیشه شعار می‌دهیم طبیعت برای همه موجودات است و نباید آن را از بین ببریم، آب و خاک برای همه است و همه موجودات حق حیات دارند. هنرمندان می‌توانند در این عرصه وارد شوند. گرچه معتمد همه این تلاش‌ها بازهم اثزگذار نخواهد بود، مگر این‌که چاره اساسی اندیشیده شود. جمعیت زمین به بیش از هشت میلیارد نفر رسیده است و همه مردم خدمات می‌خواهند. سال‌هاست با پدیده شوم پلاستیک‌هایی مواجه هستیم که تجزیه نمی‌شود. هر روز میلیارد‌ها بطری پلاستیکی یا نایلون در طبیعت رها می‌شود و باعث از بین رفتن محیط زیست و جلوگیری از رشد درختان و گیاهان می‌گردد. در نقاشی‌هایی که می‌کشم به انسان اعتراض می‌کنم که این طبیعتی که از بین می‌بری، اولین قربانی‌اش خودت هستی. در نقاشی‌ها تلاش کردم تا انسان این سیاهی‌ها را ببیند. به عقیده من زمین گنجایش این همه انسان را ندارد و امروز می‌شویم که دانشمندان به دنبال یافتن راهی برای زندگی در کرات دیگر هستند.

[۳] چرا به شما نقاش بهشت می‌گویند؟

این‌که به من می‌گویند نقاش بهشت به این دلیل است که زیبایی‌های طبیعت را بر اساس آنچه خداوند خلق کرده به تصویر می‌کشم. در این طبیعت پرنده‌ها آزاد هستند، آواز می‌خوانند و در همان حد و اندازه‌ای که طبیعت برای آنها تعیین کرده، خوش هستند و آسیبی به طبیعت نمی‌زنند. به اعتقاد من، هرچقدر فضای سبز در تهران درست کنیم بازهم کم است. فضای سبز باعث پاک شدن هوا می‌شود. وقتی معماری پارک ساعی به من سپرده شد، سعی کردم تا یک پارک طبیعت درست کنم. از درختان بلند استفاده کردم و به خاطر دارم مرحوم ساعی یک‌پنجم فضای پارک را درختکاری کرد، معماری به نام ستایش هم داشتیم که برای این پارک تلاش زیادی کرد. پارک‌ها مثل ریه‌های شهر هستند.

«نگاره حاج قاسم»

در برج آزادی

نمایشگاه تجسمی «نگاره حاج قاسم» با بیش از ۴۰ اثر از هنرمندان نقاش و گرافист این روزها در نگارخانه‌های مجموعه

—برج آزادی برپاست. در این نمایشگاه که تا ۲۴ دی‌ماه ادامه

دارد، برتره‌نگاری‌ها و پوسترهایی با مضمون مرام و مسلک سردار

شهیّد حاج قاسم سلیمانی در معرض دید علاقه‌مندان قرار

گرفته است. این نمایشگاه هم‌روزه غیر از شبه از ساعت

۱۰ صبح تا ۱۸ جهت بازدید میزبان هنردوستان است.

«فلامینگو»

در نگارخانه آفرینش نور

نمایشگاه گروهی نقاشی با عنوان «فلامینگو» شامل آثار جمعی از بانوان هنرمند به سرپرستی فاطمه سیدرضی، در نگارخانه آفرینش نور مجتمع فرهنگی-هنری نور میزبان علاقه‌مندان است.

در این نمایشگاه آثاری از الهام کریمی، مریم دادور، آتنا رستمی، الهه سلیمانی، ساندرا قیدارپور، سهیلا قیداری و آندیا مهدوی به سبک‌های مختلف هنری پیش‌روی هنردوستان قرار گرفته است. فاطمه سیدرضی، عضو انجمن نقاشان ایران، دانش‌آموخته کارشناسی ارشد در رشته نقاشی و مدیر آموزشگاه نیل است که با سابقه ۲۲ سال آموزش و تدریس نقاشی، تاکنون بیش از ۲۵ نمایشگاه انفرادی و گروهی با عنوان فلامینگو (عنوان منتخب خود و هنرجویان در خلق آثار که نماد عشق است) بر پا کرده است. سیدرضی سعی دارد در این آثار عشق و طبیعت دوستی را به مخاطبان یادآور شود.

نمایشگاه فلامینگو تا ۲۷ دی در نگارخانه آفرینش نور مجتمع فرهنگی-هنری نور به نشانی فلکه دوم صادقیه، بلوار آیت‌ا...کاشانی، بعداز پل شهید ستاری، جنب شهر کتاب، مجتمع فرهنگی-هنری نور برپاست.

نمایشگاه

نمایش زندگی اقوام

ایرانی روی بوم نقاشی

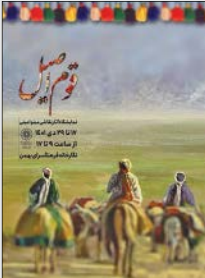
تصاویری از سبک زندگی اقوام اصیل ایرانی در نمایشگاه آثار نقاشی مینوآمینی با عنوان «قوم اصیل» امروز ۱۷ دی در نگارخانه فرهنگسرای

بهمن برپایم شود.

در این نمایشگاه ۲۳ اثر با تکنیک رنگ‌روغن و هم‌زیستی با طبیعت را به نمایش می‌گذارند.

مینو آمینی متولد ۱۳۵۱ و دارای دیپلم هنرهای تجسمی و دارای گواهینامه پایان دوره مهارت طراحی چهره و نقاشی چهره از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و کسب چندین لوح تقدیر از جشنواره هنرهای تجسمی است. وی از سال ۱۳۹۰ زیر نظر استاد حسن نادرعلی، نقاش و سفیر هنری ایران فعالیتش را آغاز کرد و برگزاری نمایشگاه‌های گروهی را در کارنامه هنری خود دارد.

این نمایشگاه امروز ۱۷ دی از ساعت ۱۵ تا ۱۷ در فرهنگسرای بهمن واقع در میدان بهمن افتتاح می‌شود و تا پایان دی همه روزه از ساعت ۹ تا ۱۸ میزبان علاقه‌مندان است.

تجسمی

A R T

شنبه ۱۷ دی ۱۴۰۱ ۴۴۰۰ شماره

یادداشت

«هنر» بیان آرمانی است

الهام خاکپاش
مدرس دانشگاه

عنصر اصلی و سازنده هنر، تخیل و عاطفه است. تفاوتی که هنرمند در یک جامعه با افراد دیگر جامعه دارد و او را شاخص‌تر می‌کند؛ ابزار کار و زبان ببیانی اوست که خیال‌برانگیز است و حساسیت او نسبت به پدیده‌ها و اتفاقاتی که دور و برش می‌افتد، زیاد است

و نسبت به آن واکنش و رویکردی متفاوت با دیگر افراد دارد. هنرمند با استفاده از ابزاری که دارد، واقعیت‌های بیرونی را تبدیل به اثر هنری می‌کند و وقتی که این مسائل و موضوعات در قالب هنر جای گرفت، می‌تواند تأثیرش از خود واقعیت زیباتر و بهتر باشد. از دیدگاه داوینچی، هنرمند پیشوای جهان محسوس و دیدنی است که نه تنها خود به خوبی می‌بیند، بلکه وظیفه‌ای جز این ندارد که خوب دیدن را به آدمیان تعلیم دهد.

هنر از قدیمی‌ترین و موثرترین پدیده‌های زندگی فردی و اجتماعی انسان است، تا جایی‌که هیچ وسیله یا روش زندگی را نمی‌توان پیدا کرد که هنر به نوعی در آن نفوذ نکرده باشد، زندگی بدون هنر بسیار بی‌روح و کسل‌کننده است. هنر به مردم امید و نشاط می‌دهد. هنر پدیده‌ای است که از دیرباز نقشی بسزادر زندگی انسان دارد. به‌صورت کلی در شرایط و اوضاع کنونی و زندگی ماشینی، زندگی دچار بی‌معنایی شده و روح انسان در گرداب بی‌هدفی فرورفته، در چنین شرایطی، ضرورت انسان به هنر بیش از گذشته احساس می‌شود و نیاز به هنر دو چندان شده است، چرا که هنر تسلی‌دهنده و آزادبخش است، بشر امروز با هر سطح تفکر و فرهنگی که باشد به هنر نیاز دارد، ارتباط با هنر نقش موثری در تقویت روحیه و معنادار کردن زندگی دارد و لازم نیست همه هنرمند شوند؛ ولی همه می‌توانند با هنر تماس داشته باشند، می‌توانند در هنر قدم بردارند و آراش بگیرند و زیبایی‌ها را ببینند. هنر، دید انسان که بر اثر روزمرگی و عادت و غفلت، کاملاً عادی و معمولی شده است را تازه می‌نماید و محیط پیرامون را زیبا کرده، از این طریق شور و شوق و لذت را به ارمان می‌آورد و زندگی را از حالت کسالت‌بار و ملال‌آور آن خارج ساخته، روح تازه و نشاط و امید را به وجود می‌آورد.

شوین‌هاوبر می‌گوید: در این بیابان شوره‌زار هستی که عطش سوزان و پایان‌ناپذیری رهرو را از همه چیز ناامید می‌سازد، هنر مانند آب و باغ خرمی است که می‌توان در پناه آن دمی بیاسود. انسان به شدت نیازمند لطافت هنر در زندگی امروز است، لطافتی که هنر در نهاد خود دارد، کمک بسیاری به بشر در زندگی روزمره می‌کند. هنر، زاده کشف و شهود و نتیجه کوشش انسان برای ایجاد زیبایی است، هنر از جایگاه رفیعی برخوردار است و اهداف بلندی در جهت رشد و توسعه انسانی داشته که مفرح کردن و لطافت بخشیدن به زندگانی بشر از جمله این اهداف است. بشر در طول تاریخ حیات اجتماعی‌اش هیچ وقت بدون هنر زندگی نکرده و هنر از آغاز زندگی تا به امروز همچنان با او و همراه او است. همه ملت‌ها هنر را مفهومی والا می‌پندارند، به گفته هربرت رید «هنر بیان هر آرمانی است که هنرمند نتوانسته باشد آن را در صورت تجسمی، تحقق بخشد».